

ARYTMANCYJA (2) *sb f*

a nagłosowe pisane dużą literą, prawdopodobnie jasne; drugie a jasne, końcowe pochylone.

sg N arytmancyjã (1). ◊ A arytmancją (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Kierunek średniowiecznej mistyki żydowskiej zwanej Kabałą, polegający na odkrywaniu tajemnic tkwiących w liczbach (2) : Drugą naukę Kábale zową Merkaná [!]/ która nie rozumie o wyśokich rzeczach/ to ielt/ o świętych imionach/ o Anyelech o ich śprawach/ y o inych táiemnicach Bołkich. Tę zafię ná dwoie rozdzyláią/ Arithmáncią y Trománcią. Arithmáncia o Anyelech/ o dułzach/ o czárciech/ y o wśzytkich duchoch wczý. *BielKron* 46.*

AKtt